

علی حسن زاده

۱

گلی وحشی بودم
که
بازیچه شد
در دست های باد

۲

دهان من
قفل بی کلیدی بود
که چشم های تو بازش کردند

۳

نه
دیگر به خانه بر نمی گردم
زیرادر خانه
هیچ کس
به انتظارم نیست

۴

این زخم هایی که بر من زده اند
به قیمت اشک های مادر بزرگم
تمام شده است
ببینید

۵

در این فضای تهی
گاهی
تصویری دیوانه
می بردام از هوش

در این فضای تهی
گاهی

تصویر
اخلاص
دیوانه ام می کند

در این فضای تهی
گاهی

تصویر
لبخند کودکی
می بردام به توکلی دیگر

۶

هیچ کس
به میهمانی ستاره هانمی رود
بین
چه تکیده و غمگین
نشسته اند در آسمان

۷

می روی و
مرا
با این شب تاریک
می گذاری تنها
تنها ستاره ی این آسمان سیاه
تو بودی

۸

ای غایت عشق که
نزدیک تری به من از رگ جان
هنگامی که خون
از رگانم فواره می زند و نمی ریزد
بر زمین و
نمی میرم هزار بار
می میرم
وزنده می شوم

که عشق تو
عشق من می شد وقتی
می ریختم از عشقات یعنی؟
که رسم تو این است
یقین قائم
بر دوام وقت